

# Telegraful Român

Organ național-bisericesc

## Abonamentul

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.  
Ziarul apare Marțea și Vinerea

## Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză  
Articole nepublicate nu se înapoiază

## Prețul inserțiunilor

un șir pețit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

## Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Nr. 4320/1930 Pres.

## Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhiepiscopiei ortodoxe rom. de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al românilor ort. din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

*Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.*

Pe temeiul articolilor 132 și 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, prin aceasta convocăm Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei noastre în sesiune ordinară pe ziua de 18 Mai a. c., **Dumineca Samarinenței**, la ora 9 dimineața în biserica catedrală din Sibiu, când se va oficia cuvenita slujbă religioasă, apoi va avea loc deschiderea adunării în localul designat spre acest scop.

Dat în Sibiu la 2 Mai 1930.

(ss) **Nicolae**  
arhiepiscop și mitropolit.

Nr. 4377/1930 Pres.

## Circulară

*Năpraznica nenorocire, care s'a abătut asupra comunei Costești din județul Argeș, luând foc biserica din luminările celor ce se găseau adunați la rugăciune în Vinerea Patimilor și arzând împreună cu ea și 112 credincioși, bărbați, femei și copii, în frunte cu preotul Dumitru Vișinescu — a umplut toată țara noastră, și chiar dincolo de hotarele ei, cu adâncă jale și durere.*

*Mulțime de familii din acea comună au rămas pe urma acestei dureroase întâmplări în suferințe și în lipsuri, iar satul întreg astăzi n'are lăcaș dumnezeesc în care să se adune la rugăciune și să găsească mângăiere în sfințele slujbe.*

*Este o datorie a noastră să sărim într'ajutorul fraților noștri atât de greu încercați din acea comună, și deodată cu rugăciunile noastre pentru sufletele scumpulor morți ai lor și cu mângăierea ce li-o trimitem celor rămași în viață apăsați de durere, să rupem fiecare câte o părticică «după averea sa» (Fapt. Ap. 11, 29) și să o trimitem fraților noștri năpăstuiți din Costești.*

*Drept aceea orânduim ca:*

1. în bisericile unde până acum nu s'ar fi făcut, să se slujească, în cea dintâi Duminecă după primirea acestei circulări, un parastas pentru sufletele celor morți în focul din Costești; cu această ocaziune Prea Cucernicii preoți în predica zilei vor face amintire de dureroasa întâmplare de acolo;

2. în aceiași zi, ori, unde s'a făcut parastas, în Dumineca cea dintâi după primirea acestei circulări, câte doi membri ai comitetului parohial vor umbla pe rândul satului, din casă în casă, la particulari și instituțiuni, cu liste de colectă pentru frații noștri din parohia Costești și pentru terminarea bisericii lor de piatră, în locul celei de lemn care a ars;

3. banii astfel colectați vor fi trimiși, împreună cu listele în cari vor fi însemnate numele contribuțiilor și sumele cu cari a contribuit fiecare, pe adresa casieriei Consiliului nostru arhiepiscopesc din Sibiu, până cel mai târziu la 19 Mai a. c.

Cu această ocaziune aducem aminte iubitului nostru cler și popor de cuvintele sf. apostol Pavel: „Să dea fieștecare precum se îndură cu inima, nu dintru părere de rău sau de silă, că pe dătorul de bună voie iubește Dumnezeu“ (I Cor. 9, 7).

*Dacă va fi cu voia lui Dumnezeu și vom primi încuviințare*

*dela Prea Sfințitul nostru frate întru Domnul Episcopul eparhiei Argeșului, vom merge în persoană în mijlocul fraților noștri din parohia Costești, pentru a ne ruga împreună cu ei și a le preda daniile cari se vor strânge din arhiepiscopia noastră.\**

Sibiu, la 27 April 1930.

**Nicolae**

arhiepiscop și mitropolit

\*] NOTĂ. Prea Cucernicii preoții din județul Sibiu vor urma indicațiunilor ce le-am dat prin prefectura județului, în calitate de președinte al comisiei județene pentru ajutorarea creștinilor din Costești.

## Cuvinte arhieresti

— La Invierea Domnului —

III

Din pastorală P. S. Sale episcopului Iosif al Caransebeșului:

Cartea pastorală a P. S. Sale pornește dela cuvintele Mântuitorului, — cuvinte strătoare ce ne sună și nouă, creștinilor de astăzi, — zicând: «Ierusalime! Ierusalime!... de câte ori am voit să adun pe fiii tăi, precum adună găina puii săi sub aripi, și nu ai voit»... (Matei 23, 37).

Mântuitorul — urmează pastorală — răspunzând la întrebarea unui legiuitor: Care e porunca cea mai mare în lege, a zis: «Să iubești pe Domnul Dumnezeu Tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot getul tău. Aceasta este cea mai mare și întâia poruncă. Eară a doua, asemenea acesteia este: să iubești pe deapropoalele tău, ca pe tine însuși». Aceasta este cea mai mare și cea dintâi poruncă, ne spune Mântuitorul, — și pe aceasta o călcăm noi mai mult.

Cine iubește pe Dumnezeu, cu adevărat, acela iubește și pe deapropoalele său.

Dar această iubire a deapropoalei cere, ca în viața socială să-i respectăm convingerile isvorâte din rațiunea, din mintea lui dăruită de Dumnezeu, și întrucât această convingere socotim că e greșită, să ne dăm silința a o îndrepta, dar nici de cum a-l ură, disprețui, sau chiar a ne răsbuna asupra celui de altă convingere, și așa a produce înverșunare și a provoca iarăși — la timp binevenit — ură, dispreț și răsbunare. Și aceasta cu atât mai vârtos, că nimenea nu este fără de greșală. Ceeace astăzi ni se pare a fi bun și potrivit, mâne ni se poate arăta și dovedit ca

rău și nepotrivit scopului ce-l urmărim.

Sărbând astăzi Invierea Domnului, să ne curățim simțirile și să ne dăm seamă de urăciunea vieții în păcate, în înstrăinare de Dumnezeu și deapropoalele, și cu atât mai mare căldură și dragoste să înconjurăm pe Acela, Carele sângele Său l-a vărsat pe Cruce, pentru păcatele omenirii, adecă pe Domnul nostru Isus Hristos și mulțumind bunului Dumnezeu, că prin harul Său ne-am învrednicit a fi membri ai sfintei Lui Biserici dreptmăritoare să ne îmbrățișăm și să ne sprijinim unii pe alții. Cu dragoste frățescă trăind în bună înțelegere, întru preamărirea Domnului nostru Isus Hristos, din ce va rezulta, va urma ca rod ceresc al dragostei noastre față de Dumnezeu și deapropoalele, fericirea noastră cerească, iară ca rod pământesc, bunăstarea și întărirea bisericii, prosperarea și viața noastră națională.

Preamărind pe Dumnezeu: «Unul pe altul să ne îmbrățișăm: să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru Inviere»... și așa să ne salutăm unii pre alții cu salutarea creștinească și vestitoare de biruință: «Hristos a înviat!».

IV

Din pastorală P. S. Sale episcopului Roman al Orăzii:

Văzut-ați, iubiții mei, suferințele pe care Fiul Omului le-a îndurat pe Golgota: batjocura, bătăile, cununa de spini, sudorile de sânge și chinul de pe Cruce. Toate le-a suferit, toate le-a îndurat pentru că a mărțurisit adevărul. Ați văzut însă și strălucirea Invierii Lui: biruința adevărului. Răutatea omenească n'a putut omorâ adevărul. El a rupt pecetea pietrii rostogolite pe mormântul, în care l-a îngropat ura, și a fășnit biruitor a treia zi și cu lumina sa strălucitoare a învăluit lumea. Adevărul n'a murit, el este între noi. Unde este Hristos, acolo este adevărul.

...In anul acesta se împlinesc una mie nouă sute de ani decând a plecat Isus Hristos să propovăduiască Evanghelia adevărului, una mie nouă sute de ani de când a răsunat prima oară pe țărmlul Ghenezaretului: «veniți la mine toți cei osteniți și Eu vă voi da odihnă». Paștile din acest an au dară și o însemnătate jubilară a Evangheliei ce s'a descoperit nouă prin Mântuitorul Hristos. Să fie acest praznic și începutul unei noi evanghelizări, care să biruiască lumea de azi. Sub oblăduirea acestui adevăr evangheliar vom ajunge și mărirea veacurilor viitoare și invierea cea de obște. Crade și te vei mântui, iubite fiule, sfășiat de vremile ispitelor.

Dar Paștile din anul acesta mai au și o deosebită însemnătate pentru noi românii. In anul 1919, anul



Invierii neamului românesc din moarte, Paștile le-am prăznuit în aceeași zi ca și în anul acesta: la 20 April. Armata română vitează ne-a scăpat din ghiarele morții. Eu mulțumesc lui Dumnezeu, că m'a învrednicit să urc în aceea săptămână a Patimilor calvarul suferințelor pe urmele tui Hristos împreună cu atâția fii ai neamului: preoți, învățători, cărturari și țărani, dintre cari mulți au fost încununați cu cununa muceniciei, și să mă bucur în ziua Invierii Domnului cu bucurie îndoită de Invierea neamului. A învins adevărul și dreptatea. Să nu vă mai munciți ca și cei necredincioși cu îndoiala: ce este adevărul? Pentru cei ce cred în adevărul Evangheliei, nu mai este întrebare, că ce este adevărul. Deschideți inimile voastre înaintea Evangheliei, că acolo este adevărul, deschideți inimile voastre, ca să pătrundă în ele razele minunii mari, ce a făcut Domnul cu neamul românesc și vedeți, că aceasta este dreptatea.

**Fundațiunea Gojdu.** Se anunță din Paris: După semnarea acordului cu Ungaria, corespondentul agenției Rador a solicitat dlui ministru Nic. Titulescu lămuriri asupra tratativelor urmate la Paris. Dnul Titulescu a binevoit să facă mai multe declarații, arătând rezultatele conferinței din Paris. Privitor la averea fundației Gojdu, dl ministru spune:

«Am semnat cu reprezentantul Ungariei un acord, prin care Ungaria se angajează a începe negociațiunile, cu privire la fundația Gojdu, la 1 Iunie la Sibiu. Dacă în termen de șase luni, aceste negociațiuni nu aduc la un acord, România se poate adresa Curții din Haga, pentru ca să stabilească acordul definitiv, pe care părțile se angajează dinainte a-l accepta».

Pe temeiul activității înțelepte a dlui ministru dela Londra, Titulescu, și a dlui ministru de externe Mironescu, și pe temeiul succesului dobândit în despăgubirea optanților maghiari și în celelalte probleme, se înleznește normalizarea raporturilor dintre Ungaria și România, — spre mulțumire și de-o parte, și de alta.

## Congresul cultural al „Astrei”

### II

Lăsăm să urmeze o dare de seamă despre celelalte ședințe ale congresului din Sibiu al «Astrei» (24—26 Aprilie), după ce am descris, în numărul trecut, cele ce s'au discutat în ședința dintâi, înainte de masă.

În 24 Aprilie, după masă, s'a cetit din partea dlui președ. V. Goldiș telegrame, sosite dela dl subsecr. de stat Dr. Iuliu Moldovan, dela Direcțiunea Educației Poporului — dl Liviu Rebreanu (reprezentat prin scriitorul Ioan Bart) și dela Asociația clerului ortodox Andrei Șaguna, semnată de părintele Dr. Ciuhanda. Salutul acestora a fost primit cu multă satisfacție și aplauze furtunoase.

Dl Leon Boga (din Chișinău), român macedonean stabilit în Basarabia, a referat pe larg despre mănoasa activitate a Regionalei «Astra Basarabeană». (Darea de seamă a apărut și în broșură) A atras dl Boca atenție și asupra românilor de peste hotar, în special a Românilor, cari și-au vărsat și ei sângele pentru cauza unirii naționale.

Tot despre stările din Basarabia a referat de dep. Teodor Iacobescu din Cetatea Albă, arătând ce s'a prestat, mulțumită și indemnurilor ardelenilor idealisti. Aceștia se bucură de un prestigiu mare în mijlocul basarabenilor. Chiar și populația minoritară de acolo se încălzește pentru ea. Păr. protop. Țucra din Timișoara, președ. de despărțământ, a arătat că avem trebuință de suflet și nu de schimbări de statute. A pledat pentru o fuzionare a «Astrei» cu societățile culturale existente în Banat.

Ca să se pună capăt ori căror divagări în discuții, s'a angajat dl Bogdan Duică să formuleze cererile diferiților referenți, rezumați în raportul dlui vicepres. Dr. Preda, re-

feritor la reorganizare, în câteva propuneri lapidare.

Dl Agârbibeanu, secretarul secțiilor, a vorbit despre colaborarea cu celelalte societăți culturale existente. La desbatere au luat cuvântul mulți și contribuțiile au fost prețioase. L. Boga, prof., Ștefănescu Goangă dela extensiunea univ. prof. I. Lupaș, prof. univ. Nandriș, preș. Soc. pentru cultura pop. rom. din Bucovina; prof. univ. Gh. Adamescu, secr. Ateneului român; Dr. Căliman din Brașov, gen. Negreanu dela «Casele Naționale».

Toți au pledat pentru o colaborare frățească. O fuzionare ar fi imposibilă în zilele noastre. Se va putea ținea un viitor congres cu mandatar special ai societăților — pentru o confederație mai târziu.

Dl Victor Lazăr a vorbit ca raportor al problemei: «Astra și statul». A cerut ca unii din funcționari să fie plătiți din partea statului, deoarece biblioteca centrală primește toate publicațiile ce apar în România, conform legii, din 1923, deci îngrijirea cărților acestora ar fi o grijă a statului român. De asemenea trebuie ajutată Bibl. populară a «Astrei» și înființarea de biblioteci la sate prin subvenții dela «Educația Poporului». Datoria statului de a sprijini tendințele de propagandă culturală ale «Astrei» a fost susținută de: Bogdan Duică, Oct. Goga, I. Lupaș, Ștefănescu Goangă, V. Goldiș, Stelian Popescu. S'a accentuat din partea tuturor, și congresul și-a însușit punctul acesta de vedere, că «Astra» trebuie sprijinită de stat, ori care ar fi fluctuația vieții politice, deoarece statul e dator să sprijinească o societate, care a prestat și prestează atâta pentru culturalizarea poporului român.

În ziua a doua, 25 Aprilie, a fost o discuție plină de vioiciune în jurul unei scrisori a profesorului Rădulescu Moțu, reținut de a participa la congres. Dl Rădulescu Moțu pledează în scrisoare ca în locul României intransigente pe drepturile sale politice, să aibă drept ideal: românul perseverent de muncă, și pune teza: Astra să se lase de politice naționale și pentru a nu supăra pe minoritari. Pentru menținerea unui naționalism integral în conduita «Astrei», cu o accentuare a sentimentului de mândrie națională, s'au întrepus domnii: Oct. Goga, Bogdan Duică, I. Lupaș, prot. Țucra, Toma Cocișia.

Naționalismul cultural e cât se poate de îndreptățit. Avem o misiune de îndeplinit și de aici pe terenul acesta. Minoritarii dela noi tocmai pe terenul acesta se întăresc mai mult.

conștiincios vocațiunea noastră și exercitând faptele carității.

Creștine! Adună-ți comoară pentru eternitate! Căci poate sosi în curând ziua, când n'o să-ți mai poți strânge din cele pământești...

Mai vârtos te îngrijește de sufletul tău, fiindcă... veni-va noaptea, când Domnul o să-ți zică: *Încă în această noapte am să cer în seamă sufletul tău dela tine...* Păzește-te, să nu mai rostească asupra ta și: O, tu, nebune!

Pr. Cpt. Dr. T. Potcaș.

### Schițe din război

#### Două surori

Cu toate că erau surori, Alice și Silvia, nu semănau de loc. Pe câtă vreme cea dintâi era veselă, suplă, vioaie și blondă, cea de-a doua era brună și visătoare, mai mult inteligentă decât spirituală, și mai mult grațioasă decât frumoasă.

Firește, naționalismul nostru nu e chemat să jignească alte neamuri, ci să facă unele corecturi, inomis necesare pentru structura țării. Deci nu șovinism, ci emulație nobilă și corectură treptată a nedreptăților trecutului, pentru o colaborare cinstită cu toți cetățenii patriei.

Pentru o colaborare a tuturor românilor sub aripile «Astrei» au găsit cuvinte emoționante și ceilalți oratori. Dl prof. univ. Simeon Mehedintzi, trimisul «Academiei Române», a cerut un program unic cultural. Păr. Ioan Dăncilă a referat, ca duhovnic militar al sufletelor, despre starea soldatului român și a cerut un ideal comun sufletesc, ideal al conservării și al apărării. Prof. univ. Dr. Silviu Dragomir a pledat pentru «Astra», «templu sfânt», neutral din punct de vedere politic și confesional, căci altfel «n'am fi vrednici să trăim». Dl Oct. Goga a analizat mentalitatea intelectualilor noștri și a susținut teza că țărani români sânt mai apropiați sufleteste decât intelectualii, cari au trăit sub 4 regimuri deosebite până acum. Dacă sântem în «perioada de pubertate» ca stat, să lucrăm împreună la «Astra»! Păr. Roșianu dela Blaj, în cuvinte simțite, a apelat la toți ca să nu se mai otrăvească sufletul țărănesc cu politicianism, ci să lucrăm cu toții, muncă pozitivă, ca frații. Împăcați-vă! a strigat părintele Roșianu, «împăcați-vă, fiindcă așa sântei fiii lui Hristos și aderenții lui Pestalozzi!» Dnii Jean Bart (Botez), I. Lupaș, dep. Dr. Stoichița, P. Suciu și — la sfârșit — și președ. «Astrei», dl V. Goldiș, au exprimat aceeași dorință de *potolire a patimilor* actuale, spre binele cultural al tuturor. Din scaunul de președinte a declarat dl Goldiș că nu crede să fie guvern român în stare să nu dea sprijinul său bănesc și moral unei instituții ca «Astra».

A urmat un punct, care interesează de aproape pe cetitorii acestui organ: «Astra» și biserica. Părintele protop. Țucra a cetit o scurtă dare de seamă despre cum înțelege colaborarea Astrei cu biserica. La discuție a luat cuvântul P. S. Sa arhim. Dr. V. Stan, în numele I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae, și într'un rotunzit și plin de idei discurs a adus salutul înaltului Arhiereu și promisiunea solemnă că în biserica ortodoxă română va găsi «Astra» culturală în totdeauna cel mai mare sprijin. Dacă ici-colea a lăsat de dorit colaborarea aceasta, în timpul din urmă, a urmat învățatul arhimandrit, este a se atribui situației precare a clerului nostru și timpului de tranziție a organizării bisericești de după război. Toate socie-

Cu toată deosebirea dintre ele cele două surori se iubeau foarte mult, n'aveau nici un secret una pentru alta și lucrau de acord în toate împrejurările...

În timpul marelui război, Alice adoptând după moda franceză un fin dintre soldații cari erau în tranșee, Silvia în loc să se facă nașa altui soldat, adoptă și ea pe luptătorul surorii ei și deveni astfel un fel de dublură, o nașă numărul doi, destinată să fie sacrificată puțin titularei în recunoștința finului.

Acesta, deși fără familie, nu era lipsit de mijloace, și avea nevoie mai mult de ajutor moral decât de cel material. Într'un cuvânt, dorea să primească mai bine scrisori decât pachete.

Cele două surori, pricepând lucrul acesta, se înțeleseră să scrie des soldatului lor și rând pe rând, astfel că Egon, — așa se numea finul — să primească două scrisori pe săp-

## FOIȘOARA

### Egoism

A ne iubi pe noi înșine în mod normal, înseamnă a ne îngriji de sănătatea noastră; dar nu înseamnă să vedem pericol în fiecă tufă și să punem, înaintea datoriei, înlezniurile corpului nostru.

Omul, merit pentru continuă activitate, de multeori își sacrifică și din sănătate.

Egoismul îndeamnă pe cei mai mulți să-și câștige bunuri pământești.

Lor le place să reproșeze creștinismului, că-i exclusiv religia *celelalte* lumi, și că învață pe oameni să privească numai la cealaltă lume, fără considerare la «valea plângerilor».

În realitate, biserica noastră ne învață că, bătucind căile vieții pământe, să privim și în sus. Căci: nu-i

suficientă deviza proclamată de omul cultural: Înaintea Ci este însemnată și vorba cealaltă: *In sus*, omule!

A ne iubi înțelepțește pe noi înșine, înseamnă a câștiga cu cinste bunătățile vieții.

Să nu ne construim idoli; dar putem să fim cât de activi, ca numele nostru să strălucească, în lumina faptelor bune, care sânt datoria fiecăruia dintre noi.

A ne iubi pe noi înșine cu adevărat, înseamnă a ne îngriji de sufletul nostru, pe care îl amenință de multeori pericolul foametei chiar în centrul îmbelșugării omenești. Căci poate rătăci ușor în vârtoarea momitoare a vieții.

A ne îndrăgli sufletul nostru, nu înseamnă a ne legăna în poziții rafinate, ci a ne îngriji de sufletul nostru conform principiilor practice: ne rugăm, lăsăm la o parte orice afaceri și participăm la cultul divin, împlinind



tăile bisericești vor primi circulare în viitorul apropiat, ca să dea tot sprinjal manifestărilor «Astrei», deoarece conducerea bisericească este pătrunsă de adevărul că dacă propășește «Astra», cetățenii patriei acesteia stau pe o treaptă culturală înfloritoare.

Păr. canonic Roșianu a cetit o scrisoare a I. P. S. Sale mitropolitului din Blaj Dr. V. Suci, de acelaș conținut și a accentuat și personal aceeaș solidaritate. Consilierul metropolitan Dr. V. Bologa a remarcat frățescă înțelegere a înalților arhieriei, evocând în memoria ascultătorilor și umbra marilor arhieriei Șaguna și Șuluțiu, întemeietorii «Astrei».

A făcut o impresie escelentă manifestăția aceasta de solidaritate în jurul «Astrei» a celor doi arhieriei și publicul a izbucnit în aplauze însuflețite.

Cu aceste s'a terminat ședința de dinainte de masă a zilei a doua.

Ținem să amintim aici că I. P. S. Sa mitropolit Nicolae a avut ca oaspeți la masă, în zilele de 25 și 26 April, pe cei mai distinși oaspeți ai congresului, arătându-și și pe calea aceasta viia atenție ce a dat-o acestei manifestății culturale de primul rang.

## Dela conferențele preoțești

### — Protopopiatul Sf. Gheorghe —

Conform ordinului circular Nr. 553 al Prea On. Oficiu protopopesc din Sf. Gheorghe, relativ la agendele împreunate cu conferența de primăvară a Asociației Clerului desp. Sf. Gheorghe, preoții, membrii Asociației, s'au întrunit în ziua de 27 Martie 1930 în sediul tractului la ora 8 a. m. în biserica din localitate.

Aceasta conferență prezintă pentru preoțimea din Treiscaune o importanță deosebită, întrucât o coincidentă fericită a făcut, ca și P. C. S. păr. consilier arhiepiscopesc Tr. Scorobet să ia parte la ea. Păr. protopop A. Nistor, în termeni mișcători, bineventează pe mult apreciatul nostru consilier, rugându-l, ca prin vasta-i experiență pastorală câștigată în viața-i de preot aici la noi, și în melegurile țărilor depărtate, să ne servească cu îndrumări în discuțiunea din jurul problemei «educația religioasă a tinerimii în societatea Sf. Gheorghe»; — după aceasta deschide ședința.

Tema «educația religioasă a tinerimii prin biserică și școală», dezvoltată de păr. Iosif Popovici, a avut clarul să ne arate clar cauzele, ce

ne determină la intensificarea imediată a mijloacelor de regenerare morală a tinerimii prin biserică și școală, din care concludem la metodele pastorale demne de luat în seamă în scopul arătat.

Prețioase ne-au fost, în aceasta privință lămuririle date P. C. S. păr. consilier Scorobet și ale părintelui protopop A. Nistor.

Din desbaterile desfășurate ni-a rămas convingerea, că atât prin biserică, la diferite slujbe religioase, cât și prin contactul viu cu elevii școlii de toate zilele, să folosim toate momentele în scopul urmărit.

Contactul preotului cu tinerimea, să fie făclia pururea aprinsă, care să lumineze inimile tinerelor vârstare, dela care să așteaptă suflet oțelit, de virtuțile înalte creștinești, care au împodobit pe vremuri sufletului neamului nostru. Tineretul, înarmat cu adevărurile credinței creștine, va găsi linia de purtare neșoveelnică în viața sa de mai târziu.

După această întrunire intimă preoțească, după mărturisire, după câteva clipe petrecute în adâncă atmosferă religioasă, ne-am depărtat reimpresionați sufletește în munca ce ne așteaptă ca apostoli ai ținutului românesc locuit și de săcui, unde ne luptăm cu gretuțiile redeșteptării naționale. *Liu.*

## Educația tineretului școlar

Pentru buna îndrumare a tineretului școlar, serviciul învățământului din directoratul ministerial București, adresează părinților, elevilor și publicului următorul apel:

Efectele educației și disciplinei școlarelor, având puternică înrăurire asupra firei, silinței la studii și deci asupra viitorului școlarelor noștri — cetățenii de mâne — urmează ca școala să fie în cea mai armonioasă colaborare cu familia, spre ajungerea țelului comun: «Educație aleasă și instrucțiune solidă tineretului nostru».

Din capul locului trebuie să recunoaștem constatarea tristă, că disciplina și silința la studii a tineretului școlar a scăzut simțitor, în ultimul timp, — constatare în fața căreia avem datoria să luăm cele mai bune și grabnice măsuri de îndreptare.

Pentru bunul mers al lucrurilor în interiorul școlii, autoritățile școlare superioare în comun acord cu corpul profesoral, vor lua toate măsurile dictate de împrejurări, aplicând cu strictete dispozițiunile legilor și regulamentelor școlare.

Pentru purtarea elevilor în afară de școală, facem călduros apel familiilor — societății în genere, — să

ne dea mână de ajutor în opera de ordine și disciplină pe care voim să o tronăm în viața școlărească.

În consecință, rugăm stăruitor marele public să binevoiască a da concursul școlii, în scopul arătat aci, dând sfaturi bune și oprind dela acțiunile rele pe școlarii cari ar turbura ordinea publică în afară de școală.

Elevii cari nu poartă uniforma școlii cu numărul de ordine, acei cari frecventează localuri publice (fie chiar cu părinții lor), acei cari vor fi dovediți că umblă pe străzile orașului peste ora 9 seara, precum și acei cari vor avea atitudine necuviincioasă în societate, vor fi semnalati direcțiunilor școlilor respective spre a lua cele mai severe și imediate măsuri împotriva lor. În regulă generală elevii nu au voie în oraș peste ora 9 seara, decât în baza unui bilet de voie, (în cazuri bine motivate), eliberate de către direcțiunea școlii.

Elevii sânt datori să aibă în tot locul purtare demnă și cuviincioasă spre a nu micșora astfel prestigiul școlii, de care atarnă, în cel mai înalt grad, formarea deplină și luminarea desăvârșită a cetățenilor de mâne.

Părinții sânt datori să împartă cu școala grija întreagă a educației tineretului școlar.

Fără acest sprijin reciproc truda profesorilor rămâne aproape zadarnică.

Să îndrumăm tineretul spre ordine și disciplină și să punem temei pe ascultare și supunere, pe simțul datoriei și al cinstei.

Familia este locul în care toate virtuțile găsesc îngrijirea firească și trainică; iar școala este chemată să le desăvârșească.

Supunerea, iubirea de muncă, punctualitatea, curățenia, iubirea ordinei, patriotismul, buna cuviință, respectul autorității și alte multe frumoase însușiri au rădăcinile puterii lor în familie.

Eată pentru ce școala face și pe această cale acest călduros apel către părinți, rugându-i să dea tot sprijinul școlii spre desăvârșirea educațiunii și instrucțiunii tineretului nostru.

Să nu uităm o clipă că de buna creștere a copiilor noștri atarnă perfecționarea societății, — izvorul binelui obștesc.

Tinerimea, în care ne punem toate nădejdiile de mâne, este datoare să înțeleagă rostul străduințelor și năzuințelor noastre! Țara are nevoie de minți luminate și înțelepte!

Să cugetăm adânc la miezul acestui apel și să trecem hotărâți la fapte!...

## Pentru sănătatea noastră...

Mare și de preț lucru este *sănătatea* omului. Mii de oameni ar da grămezi de bani și alte averi, să-și asigure, sau să-și redobândească sănătatea. Despre acest lucru ne încredințăm cu atât mai mult, cu cât vedem zilnic marea deosebire dintre omul sănătos și cel bolnav, — și mai ales când noi înșine sântem în suferință. Cât alergăm atunci după doctori și cât sântem gata să cheltuim, ca să dăm peste leacul dorit!

Leacurile sânt de multe feluri. Dar, cel mai sigur locaș de izbăvire este Sf. biserică, și cele mai bune leacuri, împotriva durerii și a morții, sânt Sfintele Taine.

Mântuitorul nostru Isus Hristos a venit în lume să tămăduiască toată boala și neputința din popor, — să binevestească sănătatea trupească și sufletească prin învățături sfinte, — și să curățească pe oameni de păcate, care sânt pricina durerilor și a morții. Când a vindecat pe un bolnav i-a zis: *Mergi în pace; fii sănătos de boala ta și de acum să nu mai păcătuești, ca să nu-ți fie mai rău.* Eată deci: cauza boalei este păcatul. Pentru a te vindeca, în primul rând trebuie să te curățești de păcate. Să-ți fie sufletul curat, ca și trupul să devină sănătos.

Biserica este locul de vindecare al celor ce sufăr cu trupul și cu sufletul, locașul sfânt care asigură însănătoșirea și adăpostește pe cei ce au trebuință de doctor.

*Nimeni nu poate avea pe Dumnezeu de Tată, dacă biserica nu o are de Mamă* (Sf. Ciprian). Ea are grijă de sănătatea fiilor ei ca o mamă bună și harnică; voeste și lucrează ca toți oamenii să se mântuească de păcate și suferințe, și mai pe sus de toate să aibă cunoștința și călăuza adevărului, care este Isus, doctorul sufletelor și al trupurilor noastre. Biserica este mijlocitoarea sfințirii omului.

Sfintele Taine sânt mijloacele de sfințire ale omului, — leacurile, care, prin împreună lucrarea harului Dumnezeu cu credința noastră tare și cu faptele noastre bune, în chip tainic spală, curăță și vindecă ranele noastre trupești și sufletești. Mai ales sf. Maslu are acest scop, ca prin ungerea cu untdelemn sfințit de preoți și prin rugăciunea credinții, bolnavul să dobândească iertarea păcatelor și tămăduirea. Aceste mijloace sfinte, prin care lucrează darul și puterea bunului Dumnezeu, sânt leacurile cele mai pe sus de fire și de înțelegere, care pe pământ ne ga-

tămână, Alice scriind Dumineca și Silvia Joi...

Egon, încântat că s'au înțeles, fu foarte mișcat de prietenia pe care i-o arătau cele două surori. Dar nu se putea hotărâ să prefere pe una din ele...

Totuși, când răspundea scrisorilor Alicei, povestea cu vervă tot ce i se întâmplase glorios și norocos; Silviei îi încredință secretul orelor lui de tristețe și de amărăciune...

În ziua în care fu făcut ofițer, citat pe ordin de zi și decorat cu crucea de război, bine înțeles că împărtăși știrea Alicei. Dar când sub o bombardare intensă, cunoscuse frica hidoasă care îngheață membrele și întunecă rațiunea, scrise Silviei...

Căpătă concediu, și-și văzu năsele. Farmecul Alicei îl zăpăci mai întâi, apoi îl cuceri cel al Silviei; așa că întorcându-se pe front nu știa încă pe care o preferă, dar știa că are

multă dragoste pentru amândouă.

Între timp eată că se născu o mică rivalitate între cele două surori.

— Pe mine mă iubește mai mult, zicea Alice. Nu mi-a descris oare mie bucuria pe care i-a procurat-o concediul?

Dar Silvia nu ceda:

— Cui se mărturisește că e supărat? Miel... Cine-l mângăie, cine-l întărește când tremură de frig și oboșeală? Eu, mereu eu.

Deodată încetară să vorbească și se priviră. Un gând comun, născut din această ceartă, le trecu prin cap, și o mahnire mare le cuprinse.

Amândouă își iubeau finul, altfel decât ca prietene.

De atunci evitară să mai discute asupra acestui subiect.

Intr'o zi Silvia primi o scrisoare, care nu purta scrisul lui Egon. Tremurând își chemă sora și-i arată

adresa. Apoi desfăcând plicul, citiră împreună:

«Dșoară, — scria semnatarul necunoscut, — camaradul meu Egon a murit vitejeste pentru România. Urmand instrucțiunile, vă anunț dvoastre întâi această știre»...

Alice și Silvia plânseră cu aceeaș durere și sinceritate pe finul și prietenul lor mort, după atâția alții pentru România. Dar gândindu-se că Silvia era aceea pe care Egon o desemnase ca trebuind să fie avertizată cea dintâi de moartea lui, Alice simți că un sentiment de amărăciune personală se amesteca cu marea ei durere și zise pe când își îmbrățișa sora:

— La tine ținea mai mult.

*Corlolan Bărbat.*

## Monografiile ardelenesti

Acum câțiva ani, medicul circumscripției sanitare Iași au luat inițiativa, sub inspirația șefului lor, a dlui Dr. Cazacu, de a lucra monografiile comunelor din acele părți, lucrare de însemnătate atât din punct de vedere național, cât și istoric-social.

Acest lucru l-a întreprins, cu elevii săi, dl profesor universitar Gusti din București, în anul trecut.

În legătură cu aceste constatări îmi iau voia a pomeni aici, ceea ce s'a făcut, în privința aceasta, în Ardeal, în timpul de înainte de război.

În toamna anului 1894, un grup de intelectuali români din Sibiu, anume: T. L. Albini, A. Bordea, E. Borcea, L. Brote, H. Banciu, F. Deleanu, I. Dop, F. Grecu, G. Moldovanu, I. Moța, F. Stoica, V. Tordășanu și I. Ursu de Margine, — au

Citiți și răspândiți ziarul

**Telegraful Român**



rantează sănătatea trupului, ear în Cer mântuirea sufletului.

Mântuitorul Hristos, biserica Sa și Sfintele Taine, Făptuitorul răscum-părării noastre, spitalul mântuirii și Leacurile sfințirii noastre, — eată cele de trebuință, pentru a ne asigura acum și în viața ce va să vie sănă-tatea, mântuirea și binecuvântarea...

Pr. Il. V. Felea.

## Din America de nord

— Corespondență —

Dela președintele parohiei din New-Duluth, Minn. U. S. of America, *Ilie Androne*, de origine din Pianul de jos, județul Alba, primim o corespondență, cu data de 20 Martie 1930, din care publicăm următoarele:

Când sa terminat prima zidire de biserică ortodoxă română din America, Mitropolia noastră din Sibiu, la cererea credincioșilor, a trimis așa zis preot misionar, să îngrijească de biserică și de credincioșii ei. Și, treptat, poporul nostru, în diferitele colonii, a urmat planul celor din primul rând.

A edificat biserici acolo, unde cerea trebuința și, din an în an, aveam tot mai numeroase sf. locașuri.

Ast-fel, acum avem multe biserici, — dar n'avem preoți deajuns.

Preoții noștri, îndată ce au luat o biserică sub îngrijirea lor, ca buni păstori sufletești au muncit spre a ținea neștirbite învățăturile bisericii noastre, și aș-i împlini misiunea cu care au fost însărcinați de autoritățile înalte bisericesti din Ardeal.

Acești preoți întâmpină muncă grea și obositoare în misiunea lor.

Dar, păcatul este mai ales al nostru, cari deși am zidit biserici jertfind timp, odihnă și bani; dar, când să ne bucurăm de rodul muncii noastre, lăsăm servitorii altarului cu totul în voia întâmplării. Ne ferim de plata taxei lunare de 50 cenți și nu o dăm părintelui misionar pentru serviciul ce-l face la biserica din colonie; așa preoții sânt siliți să ocupe și alte funcții spre a-și înlesni traiul vieții.

Vina, cum am amintit, este a noastră, a mirenilor, fiind că nu toți ne facem datoria pe deplin. Să revenim dar, cât mai curând, la sentimente mai bune, sprijinind, după puteri, pe ceice muncesc spre a păstra, în inimile păstoriților, dragostea de ne neam și ținerea la credința strămoșească, îndrumând pe credincioși la tot ce e folositor bunului creștin ortodox.

luat hotărârea să publice un concurs cu premii pentru monografiile economice ale comunelor din județul Sibiu, contribuind cu toții la acoperirea cheltuielilor.

S'a fost publicat concursul în ziarul «Tribuna» (Nr. 131—1894) și în «Foaia Poporului» (Nr. 40—1894) care apăreau atunci în Sibiu, centrul mișcărilor românești.

Urmarea concursului a fost, că s'au prezentat monografiile alor 13 comune din acest județ.

Profesorii «Seminarului Andreian» din Sibiu, Dr. D. P. Barcianu și D. Comșa, rugați fiind, au binevoit să facă recenziunile acestor lucrări, pe vremea când se găseau întemnițați, ca martiri ai neamului în arestul dela Vaș.

Din monografiile prezentate s'au premiat două: Monografia comunei Orlat, a fostului învățator și apoi secretarul Astei, Romul Simu, și Mo-

## Conferențe preoțești

— În tractul Oituz —

Preoțimea protopopiatului Oituz s'a întrunit în 7 și 8 April 1930 în ședința adunării protopresbiterale și în conferința pastorală de primăvară a Asociației Clerului «A. Șaguna» în parohia Dobârlău.

«Din staja dimineții» cerul a dat binecuvântarea sa, asupra pământului însetat, picurând încet și continuu. Timpul părea a fi obstacol pus celor ce veneau a da binecuvântare sufletei și a propovedii împărăției lui Dumnezeu. Slujitorii sfântului altar, cu toate greutatele călătoriei, la glasul de chemare s'au îndreptat din toate părțile răspânditului protopopiat spre această parohie dela poalele muntelui.

Din ședința adunării este de remarcat raportul general, oglinda fidelă a stării protopopiatului cu finea anului 1929. Când starea financiară va permite, raportul se va tipări și se va da publicității.

La conferința Asociației Clerului, parohul Romul Ciocan își citește tema: «Învățătura bisericii ortodoxe despre mântuire, după epistola ap. Pavel către Romani». Tema s'a dezvoltat cu idealul preotului tânăr.

Urmează: «Care e învățătura sectarilor despre mântuire și combaterea ei», conferință lucrată de parohul Ioan Aldeșiu, cu citate din Sf. Scriptură. Cunoscător al sectelor, scoate la iveală rătăcirile lor și aduce la lumina zilei adevărata credință mântuitoare propoveduită de sf. noastră biserică.

A doua zi s'a făcut mărturisirea și cuminecarea preoților. La finea sf. Liturghii păr. protopop I. Rafiroiu, a adăpat cu apa cea vie sufletele mulțimii credincioșilor întruniți în lăcașul dumnezeesc.

S'au citit la urmă diferite circulare și s'au dat instrucțiuni pentru viața practică din partea păr. protopop.

Intrunirea dela Dobârlău va rămânea în bună amintire atât pentru credincioșii de acolo, cât și pentru preoțimea Oituzului istoric.

Pr. Ioan Aldeșiu.

**Biserica și civilizația.** Președintele universității Columbia din New-York, Dr. Nic. Butler, a ținut, la universitatea din Roma, o conferință, în care arată că cele mai fundamentale instituții întru propășirea civilizației sânt cinci: familia, școala, proprietatea, statul și biserica.

nografia comunei Gurarăului. Autorul celei de a doua lucrare este fostul paroh al comunei Ioachim Muntean, protopopul de mai târziu al Agnitei, azi retras la Sibiu.

Aceste monografii au fost premiate cu 30 cor.

Mai târziu au apărut apoi și alte lucrări în domeniul acesta, ca cea a prof. Victor Păcală, inspector al învățământului, despre comuna Rășinari.

Mai amintesc: monografia comunei Răhău, scrisă de parohul Nic. Cărpinișan, a comunei Galați-Făgăraș, de parohul N. Aron, — ear din timpul recent: Monografia bisericii ort. din Crăciunel, scrisă de Pr. Iuliu Moldovan și publicată în Telegraful Rom. din anul curent.

Unele lucrări, de felul acesta, au fost produsul îndemnului autorităților bisericii ortodoxe, — Consistorul din Sibiu a îndemnat preoțimea și dascălimea să adune sârguincios materialul necesar.

## † Pr. Nicolae Todea

— Date biografice —

Nicolae Todea, preot ort. rom. în comuna Balșa, prot. Geoagiului, născut la anul 1868 în Balșa, — membru pe viață al Asociației culturale «Astra», membru în Direcțiunea institutelor de credit și economii Geoageana și Zăgheana, membru al scaunului, comitetului și sinodului protopopesc etc. — și-a început studiile în comuna s'a natală, Balșa, le-a continuat în Zlatna și Geoagiul de jos, ear cele gimnaziale în colegiul reformat din Orăștie, în fine teologia în seminarul arhidiecezan din Sibiu, unde a învățat cu diligență și muzica instrumentală (vioară) luând lecții dela maestrul Gheorghe Dima.

După terminarea studiilor teologice, a funcționat ca învățator definitiv la Școala capitală ort. rom. din Sebeș timp de 8 ani încheiați. — Aici s'a distins ca dirigent de cor, înființând și conducând în acest timp Reuniunea Română de cântări din acest oraș. — Reuniunea, pe timpul adunării generale a Asociației la Sebeș în 1894, s'a făcut renumită prin concertul aranjat la festivitățile Asociației din acel oraș. — Din cauză de morb, s'a retras din cariera dascălească, a cercetat 3 ani de-a rândul băi renumite dela Gräfenberg, Woerishofen, Radegund, Karlsbad etc. pentru a se restabili.

Apoi s'a preoțit, pentru comuna Almașul mic, din apropierea comunei sale natale, Balșa, acolo a păstorit în calitate de preot timp de 10 ani. — În vara anului 1910 a fost ales preot al comunei sale natale, Balșa, din plasa Geoagiului de jos, unde a păstorit ca vrednic și adevărat păstor sufleteș al poporului, timp de 20 ani.

A studiat, în timpul liber, sistemele de cură naturală, ce a observat că se aplică la institutele și stațiunile balneare cercetate de dânsul, precum sistemele lui Priessnitz, Schroth, Kneipp, Kuhne etc. scriind un tratat despre aceste sisteme de cură, neditat, dar cetit de autor în diferite centre românești: la Brad, Geoagiul de jos, Orăștie, Sebeș, Sibiu, Miercurea etc.

Încă de tânăr avea înclinațiune spre muzică și cântare, — era bun cântăreț — delectând în zile de bucurie familia și poporul, care asculta cu drag cântările executate cu atâta suflet de păstorul lor sufleteș.

Pe terenul bisericesc s'a distins prin activitate exemplară și corectă. A reparat, în anul 1913, temeinic bi-

serica și școala din Balșa, podoabele acestei parohii. — În Septembrie 1919 decedând protopopul tractului Geoagiul de jos, Ioan Popovici, cu conducerea tractului a fost încredințat preotul Nicolae Todea din Balșa, care până la finea anului 1921 a condus, în calitate de administrator protopopesc, lucrările acestui protopopiat. — La sfârșitul anului 1921 a fost distins din partea I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae cu brâu roșu, pentru serviciile frumoase aduse bisericii și școlii românești ca preot, învățator și administrator protopopesc. —

În anul 1924 a reparat din nou biserica din Balșa, cu ocazia vizitațiunii canonice a Înaltului prelat.

Prin moartea preotului Nicolae Todea din Balșa, întâmplală în 29 Martie 1930, biserica noastră pierde un devotat apostol al ei și un valoros sprijinitor al intereselor școlare și culturale românești.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

## Societatea ort. națională a femeilor române

— A 19-a adunare generală —

În 26 și 27 April 1930 s'a ținut — în sala de festivități a Institutului societății din str. Principatelor Unite 63 în București, și la Fundația Carol I, calea Victoriei, — adunarea generală a Societății ortodoxe naționale a femeilor române, a cărei prezidență de onoare este A. S. R. Principesa Mamă ELENA a României.

Dna Alexandrina Gr. Cantacuzino, prezidența societății, a deschis adunarea exprimând mulțumiri tuturor tovarășelor, care colaborează la opera de însănătoșire morală. Societatea ortodoxă și-a statornicit activitatea prin rezultatele obținute, a luptat pentru cultivarea religioasă a masei. Înfruntând toate piedecile pricinuite de efectele rele ale războiului. Societatea a izbutit să-și dobândească încrederea și respectul țării întregi. Dna prezidență Cantacuzino cere ca societatea să stabilească o colaborare mai activă cu clerul nostru, care nu se interesează, pretutindeni și de ajuns, de mersul operei acestei societăți. Este de dorit ca preoțimea să participe mai intensiv la munca ce desfășoară diferitele comitee. Societatea trebuie să-și

Preoții poartă o Condică a parohiei ce cuprinde momentele importante, prin care a trecut poporul credincios și biserica.

Dar, sânt de părere, că la această lucrare să se înroleze și alți intelectuali și îndeosebi reprezentanți ai diferitelor autorități.

Avem acum funcționari români în părțile alipite, acești funcționari pot da ajutor, înlezând lucrările cu materialul necesar, pe seama cercetărilor de arhive ale comunelor, școlilor și bibliotecilor.

Să cercăm a scoate la lumină tot ce privește trecutul nostru național, politic, bisericesc, din aceste izvoare prea puțin cercetate până acum.

Dr. Eugeniu Munteanu.

Vorbe înțelepte

Mulțimea străinilor la masa ta este binecuvântarea casei tale.

## Grădina zoologică în Sibiu

O grădină, deocamdată mică, zoologică, în Dumbrava Sibiului, a luat ființă încă din vara anului trecut (1929), prin stăruințele unui inginer — dl Székely — dela Uzinele sibiene de electricitate. Uzinele, împreună cu Societatea tramvaiului, au primit asupra lor sarcina cheltuielilor necesare înființării și întocmirii acestei grădini zoologice, — astăzi unică în România întreagă.

Cu autorizarea municipiului Sibiului, s'au construit în Dumbrava, aproape de lacul peștilor, pe un loc cât se poate de potrivit, colivile trebuincioase animalelor. De-o parte se ridică pădurea, da altă parte se întinde poiana, cu apă stătătoare și curgătoare. Urcând tramvaiul, — dar și apostolește, pe cărare bine întreținută, — poți ajunge ușor la țintă.



ducă mai departe activitatea pe teren cultural și religios, înființând în acest scop ligi ale bunății în centrele cu filiale de ale societății. Terminând dna prezidentă zice:

Am încredere în viitorul țării, în cumințenia poporului nostru, în d-v. cari simbolizați țara mea în tot ce are mai bun și mai cinstit. Puterea și voința de bine ce radiază din inimile d-v. vor fi destul de tari pentru a înlătura dihonă, ispitele, răutatea, dându-ne liniștea să privim în față greutățile trecătoare și să le învingem prin muncă încordată, răbdare și înțelepciune. În această nădejde vă salut, vă mulțumesc că ați venit în număr atât de însemnat. Și rugând pe Dumnezeu să binecuvinteze munca noastră, deschid a 19-a adunare generală.

Reprezentantele filialelor din țară își expun, după aceasta, rapoartele, care se continuă și în ședința de după amiază, de față fiind și P. S. Sa episcopul Grigorie al Aradului.

La ora 5 toate președintele filialelor sânt primite în audiență de către A. S. R. Prințesa Mamă Elena a României în palatul regal dela șosea.

Duminecă, după serviciul divin de la patriarhie, membrii adunării au vizitat așezăminte culturale și filantropice ale societății, ear după amiază s'au continuat ședințele.

În aula fundației Carol I, debaterile au fost conduse, după amiază, de P. S. Sa arhiepiscopul PLATON CIOȘU, vicarul patriarhiei, care a deschis ședința congresului adresând asistenței tradiționalul HRISTOS A INVIAT!

Asistă la ședință și A. S. R. Prințesa mamă Elena.

În cuvântarea sa, dna ALEXANDRINA GR. CANTACUZINO zice:

«Societatea noastră, care a urmărit ridicarea prestigiului bisericii, întărirea ideii naționale și pregătirea culturală, morală, socială și religioasă a nouilor generații, a întemeiat o serie întreagă de așezăminte și instituțiuni, care au desfășurat o activitate uriașă în aceste domenii.

Trebue să începem acum o mare luptă pentru cristalizarea tuturor energiilor cinstite într-o muncă disciplinară care să înlătore scăderile ce ating tot

capitalul moral al nației. Numai forța morală dă tărie unui popor să înfrunte toate furtunile și să nu alunece spre desagregare.

Societatea are datorla să înceapă o mare operă de misionarism, și cheamă la această luptă atât pe conducătorii bisericii, dela Vlădică până la smeritul preot de sat, cât și pe toți bunii creștini.

Înainte de a expune raportul activității noastre trebue să ne arătăm durerea ce ne-a cuprins și indignarea față de nelegiuirile săvârșite de soviete contra bisericii ortodoxe. Exprimăm de act omagiul nostru de admirație pentru mucenicii ceri au apărut cu viața lor crezul ortodoxiei.

Societatea ortodoxă a femeilor române protestează în contra acestor fapte, ce necinstesc veacul nostru în fața istoriei...

Se cavine să ne exprimăm sentimentul de durere ce ne-a cuprins în fața groaznicel nenorociri dela Costești, în care preotul și învățătorul satului au fost pildă de adevărați martiri, stând la locul datoriei în mijlocul credincioșilor ce îndătau cântece și rugi către Domnul în sfânta noapte de Vinerea-mare.

Victimele dela Costești sânt martirii cari ispășesc atâtea și atâtea păcate. Să ne reculegem în tăcere cerând Domnului mângăiere pentru rudele celor dispăruți și lertare pentru noi toți. Acest doliu al nației întregi să ne mântuiască.

Cu o creștinească grijă, ne mai gândim azi cu măhnire la faptul, că invalizii, văduvele și orfanii nu pot primi, după 12 ani, ocrotirea ce li se cavine...

Anul ce se încheie a fost prilejul unei mișcătoare manifestații. A. S. R. Prințesa Elena ni-a făcut cinstea să participe la sfințirea căminului nostru dela Bacău, așezat într'un imobil nou, care adăpostește 80 eleve.

Aveva filialele noastre se ridică la peste 17 milioane lei. Comitetul din Sibiu, ajutat de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae a avut grijă de mângăierea celor suferinzi din spitale.

Comitetul din Arad s'a reconstituit și lucrează la opera de catehizare. La Cartea de Argeș, dna Lucia

Matache, fosta elevă a noastră, a deschis o grădină de copil. Comitetul dovedește pricepere și chibzuială. Filialele Sebeșul Alba, Sulina, Bârlad, Chișinău, Thighina, Cluj, Beiuș, Oradea, Galați, au depus o activitate mai pesus de orice laude, pentru care aducem mulțumiri dnelor prezidente: Sîmicel, Carnabel, Moroianu și dnelor Ștefănescu-Goangă, Elena Ștefănescu, Metes, Bohățel, Dragomir, Bogdan-Dulcă, sufletele societății noastre din Basarabia și Ardeal.

La Huedin, colț minoritar, avem mulțumirea că am deschis un ateneu popular, care prin activitatea sa înseamnă un punct de românism și de ortodoxism ce leagă poporul de opera noastră.

S'au înființat numeroase filiale nouă.

În capitală, comitetele parohiale desvoaltă mare activitate.

Situația financiară se resimte de criza prin care trecem. Avem de achitat până la 1 Ianuar 1931 — lei 2.410,766, iar veniturile până la aceeaș dată sunt de 2.426,000 lei.

Incheind acest raport, am datorla să aduc omagiul nostru A. S. R. Prințesa Elena, care a primit să fie președinta noastră de onoare. Ca mamă și femeie, Ea întrunește calități sufletești ce dorim să le sădăm în sufletele copiilor noastre.

Regelui nostru îi urăm să prețuească poporul său și să-i cârmulască cu dragoste. Aducem Dnastiei și Inaltei Regențe omagiul nostru. —

P. S. S. GRIGORIE al Aradului salută cu entuziasm armata conștientă a ortodoxiei românești, care luptă cu forțele vili ale unei convingeri nestrămutate pe altarul credinței.

D. ȘT. BRĂDIȘTEANU salută activitatea societății ortodoxe a femeilor române în numele ministerului instrucției publice și al cultelor.

Pr. Dr. A. CRĂCIUNESCU aduce salutul mitropoliei Ardealului și a.

S'au citit apoi rapoartele: comitetul central și al cenzorilor, și s'au continuat dările de seamă ale filialelor din țară.

Ședința s'a ridicat la ora 8 seara.

## † Maria-Valeria Muntean

În 28 Aprilie s. c. a încetat din viață văduva rămasă după fostul paroh și administrator protopopesco al Sighișorii Ioan Muntean răposat în anul 1926, Maria Valeria Muntean, născută Popovici.

Răposata în Domnul descendentă unei fruntașe familii preoțești, fica vrednicului protopresbiter de pe vremuri Nicolae Popovici din Orăștie, primise în casa părintească o educațiune din cele mai îngrijite, o educațiune în care a prevalat cultura religioasă morală.

Firea sa blândă, manierele sale frumoase și inima-i nobilă, a făcut dintr'ânsa în familie o adevărată podoabă a soțului ei, iar în societate o adevărată matroană romană.

Familia Muntean în orașul Sighișoara s'a bucurat nu numai de stima și iubirea credincioșilor, ci și a celorlalți cetățeni de acolo; stimă și iubire pe care și-a eternizat-o și după moarte prin testamentul reciproc făcut în anul 1922 prin care și a testat întreaga lor avere de circa un milion Lei, spre scopuri de binefacere.

Rămășițele pământești ale răposatei s'au depus în 30 Aprilie a. c., în cimiterul bisericii noastre din Sighișoara lângă fostul ei soț.

Serviciul funebral s'a celebrat în biserica din Sighișoara, prin delegatul I. P. Sfințitului nostru Mitropolit Nicolae și al Veneratului Consiliu arhiepiscopesc părintele Dr. George Proca, asistat de protoiereul Emilian Stoica și preoții Constantin Medrea și Aurel Stoicovici.

Cântările funebrele le a executat corul elevilor dela liceul „Principele Nicolae” din Sighișoara condus de profesorul Panechianu, în prezența unui public numeros.

Sicriul defunctei era acoperit cu mai multe coroane, depuse: din partea Consiliului Arhiepiscopesc a rudeniilor din Orăștie și a numeroaselor prietene și stimători din Sighișoara.

La finea serviciului divin părintele Proca, în cuvântarea rostită scoase în relief frumoasele calități ale defunctei. Procedând dela cuvintele „acum rămân aceste trei: credința, nădejdea și dragostea, dar cea mai mai mare dintre ele este

Locuitorii grădinii zoologice au fost instalați pe rând, pe măsura cum s'au terminat colivile. Mai întâi o *pliscă sălbatică*, un mic cotoi, adus rănit, s'a dezvoltat apoi într'un arătos motan, care se pare foarte mulțumit în noua sa soartă; o *lupoaică*, de un an și jumătate, dăruită de A. S. R. Prințesa Regent Nicolae; în aceeaș colivie se plimbă în sus și jos *lupul*, când nu lenevește, donat de societatea «Șoimul». Patru pui de *vulpe*, sprinteni și mult neastâmpărați la început, cu timpul s'au liniștit și cumințit în noul cuartir.

*Ursul*, încă tânăr, dar voinic și hazliu, este darul făcut de dl colonel Spiess. Ursulețul, îngrijit cu tot «comfortul», nici baia nu-i lipsește, e mai ales favoritul vizitatorilor, cari îl resfață cu fel de fel de bucate.

Țarcul *căprioarelor*, larg de 3 jugăre, cu apă curgătoare, dă adăpost pentru un căprior și patru căprioare;

alături, separat, în acelaș țarc, stă *mistreful*, înzdrăvenit, din purceluș ce era, într'o gogeamite de animal, conștient de puterea sa, — a fost dăruit din partea unei înalte persoane din Sibiu, iubitoare de natură, și care a dat primul indemn pentru înființarea grădinii zoologice.

Între paseri, pomenim întâi: trei frumoase exemplare de *vultur* (vulturul pleșuv, epurarul); câteva *lebede* dela delta Dunării, doi *pellicani*, trei *bătălan*, un *cocostârc*, *bufnițe*, *șolmi*, și alte mici vietăți.

Peste eamnă, toată ceata animalelor a fost adăpostită la moara apropiată Schreyer, în încăperi încălzite. Cu încetarea frigului, și-au reocupat locurile de lângă lac.

Se plănuiesc de altfel construcții nouă și o mai mare întindere a grădinii zoologice, — în interesul răspândirii și adâncirii cunoștințelor de istorie naturală, în deosebi la tinerimea școlară din orașul Sibiului, atât de iubitor de cultură și progres.

### Insemnările mele

## Care este cea mai veche limbă a omenirii...

Cu deslegerea acestei probleme s'au ocupat și grecii din antichitate, urmărind însă, în năzuința lor de descoperire, să stabilească doar: că dintre limba greacă și cea egipteană, care este mai veche, — desigur pentru ei barbarii «inculți» nu prezentau nici o însemnătate. Herodot arată că această problemă poate fi ușor deslegată, urmând rețeta: se va lua un copil nou născut și vom aștepta până când acesta va începe să îngâne cele dintâi cuvinte și vom cerceta apoi cu atențiune cărei limbi aparțin aceste cuvinte. Ea va fi fără îndoială cea mai veche, ba chiar limba strămoșească a omenirii. Dar aceasta în cercare naivă, — care întru câtva, pare a fi înaintașa legii fundamentale

biogenetică alui Haeckel, — nu a reușit spre satisfacția grecilor, căci cei cari examinau copilul au perceput din îngăimarea lui hieroglife lingvistice, și, ca o urmare firească, s'au declarat pentru limba egipteană. De aceea Plato, pentru a apăra sentimentele naționale, — vezi bine, cu argumentări pseudoistorice, — s'a declarat pentru limba greacă. Dar pentru a înlătura discuțiile ivite din aceste două «presupuneri», unii învățați au convenit că: a existat odată o limbă și mai veche decât a grecilor și a egiptenilor, și această limbă era cea a vechilor atlanți.

Apoi, peste două mii de ani, popoarele s'au străduit mereu să deslege această problemă, prin diferite expertize științifice, — cu toata astea n'au atins alt rezultat, decât unul foarte relativ că: mereu o limbă este mai veche decât cealaltă.

Definitizarea absolută a vechimii



*dragostea*”, — descrie însemnătatea cea mare a acestor virtuți cu cari a înzestrat Dumnezeu sufletul omenesc și arată că apostolul Pavel dă întâietate dragostei. Ea ne asigură nemurirea chiar și aici pe pământ; ea este chemată a înțelegi fericirea noastră și în cealaltă lume viitoare, și la judecata cea mare de apoi, spre care mergem cu toții, — ne o spune însuși Domnul și Mântuitorul nostru, — nu vei fi întrebat cât ai fost de avut, cât de puternic, cât de învățat, cât de laudat și mărit? Ci cum și cât ai iubit pe Dumnezeu și pe aproapele tău aici pe pământ? Cât bine ai făcut în viața ta? Pentru că toate bunurile lumii acesteia, tinerețe, frumusețe, avere, bogăție, cu un cuvânt tot ce e omenesc, e trecător, — unul singur rămâne și acesta este numele bun ce și l-a câștigat cineva în această lume și faptele bune săvârșite de dânsul.

De acest felu de nobile sentimente au fost călăuziți în viața lor și evlavioasa păreche de oameni preotul Ioan Muntean și soția Maria Valeria n. Popoviciu.

Fiindcă în fericita lor căsătorie nu au fost binecuvântați cu copii, au luat dispoziții încă ambii fiind în viață ca din rodul și chivernisirea lor să beneficieze fiii neamului nostru, dispunând ca întreaga lor avere, care va rămâne după trecerea din viață a ambilor să formeze o *Fundațiune de binefacere*, cu administrarea căreia a încredințat superioritatea noastră bisericească, Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu, cu însărcinarea, ca din venitele acestei *Fundațiuni* să se distribuie stipendii și ajutoare la tinerii români ortodocși talentați dar lipsiți de mijloace din Sighișoara și protopopiatul Sighișoarei.

Iată fapta cea bună a fostului vostru părinte sufletească Ioan Muntean și a soției sale, Maria Valeria, al cărui corp neînsuflețit este înaintea noastră.

Și când ne aflăm în fața rămășițelor ei pământești, nu e permis să lăsăm neamintit faptul, că în testamentul făcut de dânsii, se spune:

„După moartea oricărui dintre noi, soțul rămas încă în viață, rămâne în folosința și proprietatea nelimitată a întregii averi ce se va afla, și va putea dispune după plac asupra aceleia până va fi în viață”.

unei limbi, este foarte limitată, căci pentru așa ceva ne trebuie argumentări, care depind, la rândul lor, de scriptele ce le vom avea la îndemână din exploatrările arheologice. Și-apoi scrisul este doar o descoperire tinăra a omenirii.

Dacă ar fi să ne orientăm după scriptele descoperite, ar trebui într-adevăr, să acceptăm expertiza lui Herodot. Monumentele de scripte, descoperite de diferiți arheologi, toate ne duc până prin anii 4000 și 5000 a. H., și toate sânt scrise în diferite hieroglife egiptene. O astfel de vechime mai conțin și scriptele descoperite cu ocazia săpăturilor din vechiul Babilon, care sunt de pe timpul lui Saragon I (3000 a. H.) Mai este și limba chineză, care încă se poate reduce până în anii 3000 și mai bine înainte de Hristos. După dovezile istorice care le avem până acum, rămân cele mai vechi: limbile indice și limba greacă.

Răposata în Domnul după cedarea soțului ei, ar fi putut face și alte dispoziții cu privire la frumoasa lor avere.

Dânsa însă în curățenia sufletului ei, — nu numai că nu s'a gândit nici un moment să schimbe destinația averii lor, la ceea-ce nimenea nu ar fi putut-o împiedeca, ci prin cruțare și bună chivernisire — a sporit-o.

Bunul Dumnezeu n'a învrednicit-o să fie mamă pe acest pământ, — și iată că prin fapta ei bună și nobilă, a devenit mama copiilor voștri buni și sârguitori.

Prin simplitatea și virtuțile ei alese, prin felul ei de gândire și viețuire, prin modul cum și-a știut prețui și menaja soțul până a fost în viață, prin manierele fine cu care era în contactul ei cu lumea și cu cei-ce o încunajura — trebuie luată ca model de femeile noastre, bogate și sărace, tinere și bătrâne.

În acest moment al despărțirii cade-să deci, să-i exprimăm mulțumita și recunoștința noastră și în drumul spre vecinicie s'o rugăm a comunica răposatului ei soț, că dorința lor s'a îndeplinit, truda lor din această viață e încununată de succes și tinerele vârstare ale harnicilor noștri credincioși din Sighișoara și jur, le vor binecuvânta amintirea lor, iar viitorii stipendiști pentru facerea lor de bine, în nevinovăția și curăția sufletului lor de copii, vor ruga pe Tatăl Cel cêresc, ca sufletele lor al preotului Ioan Muntean și soția sa Maria Valeria, să le odihnească cu dreptii, în împărăția sa cea cerească, unde nu este scârbă, nici durere, nici întristare, ci viață fără de sfârșit. Amin.

In veci amintirea ei!

## Circulară

La 8 Iunie a. c. se aranjează cruciadă publică în contra plăgii tuberculosei, care seceră anual multime de vieți în țara noastră.

On. Preoțime se va asocia organelor statului la această acțiune prin predici corăspunzătoare în biserică și demonstrațiuni cum să fie apărat publicul de această plagă, iar celor atinși de boală a le veni într'ajutor spre a se putea cura.

Consiliul arhiepiscopesc.

După aceste rezultate istorice, s'a ajuns la o «stabilizare», de a da limbilor omenirii numai o *vechime relativă* și a le clasa apoi după această *stabilizare*. Așa că mergând înapoi chiar și cu 15 mii de ani înainte de Hristos, tot nu vom fi pe punctul de a fi aflat cea mai veche limbă a omenirii, — astfel că întrebarea, care este cea mai veche limbă a omenirii: va rămâne mereu o întrebare fără răspuns *pozitiv*... *Coriolan Bărbat*.

**Unguri înțelepți.** Liga progresivă ungară din Cleveland, scrie ziarul *America* de acolo, a serbat zilele acesteia amintirea lui Petöfi și Kosuth, ear la serbare au participat și reprezentanți de alte naționalități, de oarece Liga aceasta a ungarilor americani s'a opus și se opune propagandei cunoscute de revizuire budapestană a tratatului dela Trianon.

## INFORMAȚIUNI

**Parastas.** În 27 April 1930, după terminarea sfintei liturgii, în biserica noastră catedrală din Sibiu s'a celebrat parastas solemn pentru odihna sufletelor celor ce și-au găsit sfârșitul acestei vieți în marea nenorocire dela *Costești*. Pe lângă numeroșii credincioși au participat la acest dureros act I. P. S. Sa mitropolitul nostru *Nicolae*, P. S. Sa arhierul Vasile, membri consiliului arhiepiscopesc și mitropolitul și șefii autorităților civile, în frunte cu noul prefect al județului, general în retragere, dl Gheorghe Moga.

**Majestatea Sa Regina Maria**, luând cunoștință de marea nenorocire ce a lovit pe atâția buni credincioși ai comunei Costești, a donat suma de lei 100,000 pentru ajutorarea familiilor și pentru terminarea bisericii celei noi din acea localitate.

Pentru retragerea cât mai repede din circulație a biletelor de bancă de 20 și 5 lei, publicul este invitat în interesul propriu a refuza primirea de atari bilete dela instituțiunile publice, fiind acestea datoare a le preschimba cu moneta metalică.

**Act de mulțămire.** În numele alor 118 suflete credincioși, păgubiți de foc, din comuna Cerișor în 31 Martie a. c., cari au rămas sub cerul liber, fără adăpost, aduc sincere și calde mulțămiri dlui Dr. Dănilă, notar public în Hunedoara, care cu inimă curată și suflet creștinesc a trimis prin banca Agricolă din Hunedoara 7 măji făină, Prefecturii pentru 40,000 Lei, Camerei Agricole, pentru 22 cară fân, Ministerului Agriculturii pentru 2500 leme de stejar, (necesare refacerii), Direcțiunei băncii Corvineana pentru 20 măji porumb, dlui Mencer pentru 12 măji porumb-grâu, dlui avocat Dr. Füllepp pentru 4 saci cereale, dlui Simeon Chirca, Hunedoara, pentru 10 măji grâu-porumb, Sindicatului Ghelar pentru 8 măji făină. — Cerișor, 10 April 1930. — Pr. Ioan Manica.

De imitat este ordonanța publicată de curând în Austria, unde se oprește, sub pedeapsă aspră, consumarea de băuturi alcoolice tuturor funcționarilor căilor ferate, navigației și aviației, în vremea serviciului.

Despre «alianța sacră», ca organizație internațională, a vorbit prefectul poliției din Paris, într'un interviu acordat unui ziar italian. Alianța sacră, din care vor face parte statele baltice, precum și Franța, Anglia și Germania, se crede că va lua pași mai decisivi contra sovietelor, împedcând exterminarea și proletizarea țărănimii cu stare din Rusia.

Căsătoria bolșevică nu-i recunoscută în alte țări. O actriță a pornit de curând, la un tribunal din Anglia, proces de divorț contra bărbatului cu care se căsătorise, înainte cu doi ani, la Moscova. Tribunalul en-

glez a dat următoarea sentință: În Rusia sovietică căsătoria se încheie prin simplă înregistrare civilă; în Anglia căsătoria e creștină și cuprinde și elementul religios în formă de făgăduință că această căsătorie va dura până la moartea unuia dintre soți, sau până la despărțire pe calea legală. Nefiind *legătură* în felul căsătoriei dela Moscova, nu putea fi vorba nici de *despărțire*. — Va să zică: ceice se căsătoresc în Rusia sovietică, sânt necăsătoriți afară de Rusia.

## ȘTIRI LOCALE

La fondul căminului pentru bătrâni al Societății române de înmormântare din Sibiu au mai dăruit: dl Gheorghe Salomie primpretor, Sibiu 200 lei; la Legatul Emil Verzariu aparținător aceluiaș fond a dăruit cu ocazia sfintelor Paști în memoria iubitului său tată, dl Dr. Pompiliu Verzariu șef-contabil la Creditul tehnic minier, București 500 lei. (Starea acestui legat este de lei 16,500). Pentru aceste daruri creștinești exprimă mulțumiri: profesorul *T. Popovici*, președ.

## CARTI ȘI REVISTE

**Revista Teologică.** A apărut Nr. 3—4 din 1930 cu următorul cuprins: Pr. Ilarion V. Felea, Minunea Invierii. Dr. D. Stăniloae, Din tratativele de unire între biserica ortodoxă și catolică pe timpul împărăției latine din Constantinopol. Pr. A. C. Cosma, Fuga de muncă. Vasile Negură Vechea durere — Vechea rușine. Prof. Nicolae Neaga, Profeții mesianice în cartea «Facerii». Simion Vlad, Amintiri dureroase. Prof. Candid Mușlea, Din vremuri trecute. Prof. Nicolae Neaga, Pr. Ilarie Felea și Pr. Spiridon Căndea: Mișcarea Literară: Opera exegetică a lui Teodor de Mopsuestia la al II-lea Sinod din Constantinopol. Atitudinea Mântuitorului față de legea Vechiului Testament. Jertfă de seară. Confesiuni și secte. Religie și caracter. Isaia Suru și Neculce, Cronică: Protestul Papei Pius al XI lea. Rugăciuni pentru creștinii persecutați în Rusia. N. C. Note și informații. Dr. N. T. Mărunte.

Bucureștii de altă dată, de *Constantin Bacalbașa*. Primum volumul al *trellea* din seria de patru volume a interesantei publicații, datorite distinsului publicist C. Bacalbașa. Volumul III, acum apărut în editura ziarului «Universul», cuprinde pe 258 pagini fapte și întâmplări, petrecute dela începutul anului 1910, și privitoare la viața noastră politică, literară, socială și bisericească. Spuse lămurit și lapidar, se citesc bucurosi. Materialul volumelor aduce prețioasă contribuție, ușurând munca celorce se vor ocupa cu scrierea istoriei românilor din timpurile mai nouă. Volumul se vinde cu 50 lei. Se poate cere dela Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate, : la administrația ziarului :

**Telegraful Român**



## Pagina Sf. Părinți

## Sfântul Antonie

Intrucât acest sfânt nu a scris nimic, sau, după câte știm din tradiția bisericii, nu ni s'a păstrat nici o scriere de la el, nu este important din acest punct de vedere. Sf. Antonie a fost mare și sfânt prin viața de călugăr ce-a dus-o și prin influența ce-a exercitat, atât asupra vieții creștine ca atare, cât și asupra singuraticilor personajii, de ex. sfântul Atanasie.

Vorbind despre sfântul Antonie, nu vom face decât o descriere a vieții sale, având la îndemână pe autorul francez, J. Baudot.

Sfântul Antonie s'a născut către anul 251 în Egiptul de sus, din părinți creștini, cari aveau o bunăstare materială considerabilă; la 18 ani s'a văzut orfan, având însărcinarea de a educa pe o soră mai mică decât el. Era foarte serios, și cum mergea regulat la biserică și asculta cu neașteptare sfintele Scripturi, a fost isbit într-o zi foarte viu de invitațiunea ce o face Ius în Ev. Matei 19, 21: ... dacă vrei să fi desăvârșit, mergi, vinde-ți averile tale, le dă săracilor și vei avea comoară în cer: vino și urmează-mi apoi. — A urmat întocmai acestor cuvinte, făcând doar o mică rezervă de resurse necesare sorioarei sale. În curând însă un alt cuvânt al Mântuitorului auzit tot la biserică l-a impresionat din nou (Mat. 6, 34). «Nu vă grijiți de ziua de mâine». S'a lepădat și de acea rezervă, a încredințat pe sora lui unei comunități de fecioare și s'a retras într-o singurătate din apropierea satului său Qeman între Memfis și Arsinoe. La exemplul unui bătrân ascet pe care l-a avut de învățător la început, Antonie și-a înmărit timpul între rugăciune și lucru. Această semiretragere nu l-a mulțumit pentru multă vreme; de altfel reputațiunea sfinteniei sale care începuse să se răspândească, i-a adus vizitatori: s'a refugiat într'unul din vechile morminte egiptene din munți, unde un prieten îi aducea proviziuni dintr'un timp într'altul. Aici au început ispitirile pentru sfântul nostru; diavolul îl ataca mereu cu multă furie; într-o dimineață amicul caritabil l-a aflat întins pe pământ, fără suflare, l-a dus în sat, unde crezându-l mort, s'au pregătit cele pentru înmormântare. În ultimul moment Antonie și-a revenit și a cerut să fie transportat imediat în grota sa. Asalturile demonului continuă. Antonie, susținut prin prezența senzibilă a dumnezeiescului său Stăpân, a căutat un loc de retragere și mai singuratic, dincolo de râul Nil. Douăzeci de ani a trăit închis într'un vechi castel de pe malurile fluviului, mereu în luptă și ispitit de diavol. Solicitat din partea vizitatorilor, cari veniau să i ceară misiuni sau o regulă de viață, Antonie stabilește în anul 305 sihăstria, unde discipolii săi luând seama la discursurile sale și inspirându-se din exemplele sale, practicau o asceză eroică. În anul 311 aude zicându-se că persecuțiunea lui Maximin însângerează Egiptul, se coboară la Alexandria pentru a încuraja pe martiri și a le împărtăși suferințele. S'a așteptat să fie condamnat la moarte, dar n'a îndrăznit nimenea să-l neliniștească. Anul următor și-a reluat din nou drumul sihăstriei sale; apoi animat de-a sfântă emulație, își impunea posturi și privegheri din ce în ce mai austere. S'a înfundat în pustia Egiptului de sus, și-a fixat reședința în muntele Qualzoum, numit mai târziu muntele sfântului Antonie, s'a instalat în apropierea unui izvor și într'un ținut plin de palmieri. Insuș cultiva o mică grădină pentru a veni în ajutorul susținerii sale. Discipolii săi rămași în apropierea Nilului con-

struiau mănăstirea *Pispir*. Antonie venea să-i viziteze la intervale de timp neregulate; în ultimii săi ani a dat voie alor doi, lui Macarie și Amatas, să se așeze în jurul său. Din anul 312 până la moartea sa Antonie a rămas în aceeași sihăstrie; acolo primea mulți vizitatori cari veneau la el cu cele mai diverse dispozițiuni, unii cerându-i misiuni sau învățături, alții căutând să-l aducă în încurcătură, ca acei filozofi greci sau acei arieni pe cari li adusesse la tăcere. *Sfântul Atanasie*, viitorul său biograf, veni să-l vadă în mai multe rânduri; însuș împăratul Constantin i-a scris recomandându-se rugăciunilor lui.

Către anul 340 este a se pune întâlnirea sfântului Antonie cu sihăstria Pavel, între împrejurările pe cari le-a descris fericitul Ieronim scriind viața celui de al doilea. Antonie avea ambiția de a practica o viață mai aspră decât el; în vis a luat cunoștință că un anahoret, bogat în merite, trăia de multă vreme într-o parte oarecare a pustului pe care o credea nelocuită. Fără întârziere a pornit într-o căutare a omului lui Dumnezeu; ajunse după multe dificultăți până la celula lui, dar a aflat-o închisă. Pavel îi presimțise venirea și el refuză să vadă vre-o ființă omenească: cedează totuși stăruințele repetate ale sfântului Antonie și în fine cei doi sihăstri își cad în brațe; se salută mutual și se întrețin despre lucruri dumnezeiești, în timp ce un corb le aduce hrana, o pâine întreagă pentru ziua aceea. E cunoscut apoi faptul cum Pavel moare în absența vizitatorului său, care revenind l-a înmormântat într-o groapă pe care o săpăra doi lei în pustie. Către sfârșitul vieții sale Antonie s'a coborât a doua oară la Alexandria, unde a convertit mulți eretici și necredincioși. Puțin după întorcerea sa în sihăstrie, a anunțat celor doi discipoli apropiata sa moarte, i-a făcut să făgăduiască că nu vor descoperi nimănui secretul mormântului său; a lăsat apoi cu limbă de moarte mantaua sa de piele și cea pe care dormea sfântului Atanasie, și în fine a expirat lin și dulce în anul 356, în ziua de 17 Ianuar, după tradiția liturgică.

Cu toate că n'a lăsat o regulă scrisă, Antonie a fost inițiatorul cu adevărat și modelul unui gen de viață care a dominat mai multe veacuri de-a rândul în Egipt; el este privit ca patriarhul călugărilor, și biserica îl cinstește ca atare. Puțin după moarte, amintirea sa este preamărită și slăvită. Din al cincilea secol sfântul Eutimie îi instituie sărbătoarea în 17 Ianuar. Am văzut mai sus că, din zmerenie, sfântul Antonie o voit ca mormântul său să rămână secret, pentru ca posteritatea să nu fie ispitită și să-i venereze moaștele. Trecură însă mai puțin de două sute de ani, după ce sfântul Atanasie îi scrisese viața, și corpul sfântului Antonie a fost aflat și transferat la Alexandria, apoi dela Alexandria la Constantinopol (12 Iunie anul 633) unde o biserică fu clădită cu hramul său.

Moaștele sfântului Antonie nu se mai află însă astăzi la Constantinopol. În veacul al 11-lea au luat drumul Apusului. Un senior locelin, revenind dintr'un pelerinaj din locurile sfinte, ar fi primit corpul sfântului dela împăratul Constantinopolului (anul 1070). Localitatea apuseană purta pe atunci numele: *Motte-St-Didier*; iar de prin veacul al 14-lea până azi se numește *Saint-Antoine-de-Viennois*. După nume se vede că este situată pe teritor francez.

*Gheorghe Secaș*  
profesor de teologie.

Nr. 4031/1930 Ep.

(26) 1—2

## Concurs

Pentru ocuparea postului de **cassier** la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, retribuit cu salariu de Lei 7000 lunar, se publică concurs.

Reflecții vor înainta cererile concursuale Consiliului arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu *până la 15 Mai a. c.*, însoțite de următoarele acte:

- act de naștere,
- certificat de naționalitate,
- actele de calificare,
- eventuale certificate de serviciu.

Se observă, că la acest post vor putea reflecta numai bacalauriați respective absolvenți de teologie, ear cel ales va avea să depună o garanție egală cu suma retribuțiilor pe doi ani, în numerar sau hârtii de valoare acceptabile.

Vor fi preferiți preoții, respective candidații cari au pregătire teologică.

Sibiu, 26 April 1930.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 3003/1930 Ep.

(25) 1—2

## Concurs

Pentru continuarea și terminarea lucrărilor de zidire a casei protopopești ortodoxe din Tg.-Săcuiesc se publică concurs.

Reflecții vor înainta ofertele lor Consiliului arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu *până la 20 Mai a. c.*

Planurile, devizurile și condițiunile speciale se pot vedea în cancelaria Consiliului arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, precum și la oficiul protopopesc ortodox român în Poiana sărată.

Reflecții vor avea să declare în ofertele lor, că cunosc condițiunile speciale și se vor supune lor.

Sibiu, 12 April 1930.

Consiliul arhiepiscopesc.

(26) 1—1

## Publicațiune de licitație

**24 buc. covoare persane mari și mici, diferite calități**, se vor vinde prin licitație publică pe lângă intervenția subsemnatului pe riscul debitorului *Arzuman Arzomonov*, în favoarea creditorilor cf. § 306 cod. com. Marți în 6 Mai 1930 ora 3 după masă în localul Expeditorului W. Herbert Str. Armbruster Nr. 2 Sibiu; covoarele se vând cu bucată oferitorilor mai mult. Cumpărătorii vor plăti taxa câtră stat 2.64%.

**Dr. N. Cristea**  
notar public.

A APĂRUT:

Scrisori către Simforoza  
In pământul făgăduințiide  
Gala Galaction

Prețul 80 lei, plus spese postale 10 lei. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu

Dela Librăria Arhidiecezană se poate comanda:

## Urcarea Calvarului

traducere din limba franceză

de  
A. și L. Moisescu-Villea

Prețul Lei 70.—, plus spese postale Lei 10.—

A apărut:

Biserica Neamului  
și drepturile ei

Discurs rostit la discuția generală asupra proiectului de lege a Cultelor, în ședința dela 27 Martie 1928, a senatului român de

**Dr. Nicolae Bălan**

Arhiepiscop și Mitropolit

Un elegant volum de 120 pagini. Prețul 40 lei, plus spese postale 10 lei. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare:

## Vino după mine!...

Meditații pastorale mult folosite de Clerul din ziua de azi

de

**Dr. IOSIF HRADIL**

profesor de teologie

Prețul Lei 25.—, plus spese postale Lei 10.—

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

## Ancore

poezii religioase, patriotice și altele de Ioan Al. Bran-Lemény Prețul Lei 40.—, plus spese postale Lei 10.—

La Librăria Arhidiecezană a sosit și se află de vânzare

## Viețile Sfinților

în limba moldovenească

intocmite pe temeiul cărților «Viețile Sfinților»

ale

Sf. Dimitrie al Rostovului

tipărită în tipografia Sinodală din Moscova cu completări, însemnări lămuritoare și cu chipurile sfinților

Luna Mai (1—15)

Cartea întâia

Prețul Lei 225.

A apărut

în a doua ediție revăzut și completat

Tipicul bisericii  
ortodoxe

intocmit pentru trebuințele preoților studenților în teologie și ale elevilor școlilor normale

de

**AUREL POPOVICIU**

profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna”

și se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. — Prețul Lei 100, plus spese postale Lei 15.

A apărut în ediție nouă:

## Frumoasa din Nor

și alte povești, de E. HODOȘ. Volumul conține, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Prețul 60 lei și porto.



# Consumul „ROIUL DE ALBINE“, societate pe acțiuni în SEBEȘUL DE JOS

## Convocare

Domnii acționari ai consumului «ROIUL DE ALBINE», societate pe acții, se convoacă la

## a X-a adunare generală ordinară,

pe ziua de *Duminecă, 11 Mai 1930*, ora 3 p. m., cu următorul

### PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Statorirea numărului acționarilor prezenți și acțiunilor reprezentate.
3. Raportul Direcțiunii și al Comitetului de supraveghere pe anul 1929 și darea absolutorului.
4. Alegerea unui contabil, cassar și administrator în locul celui demisionat.
5. Alegerea Direcțiunii și com. de supraveghere.
6. Hotărârea asupra demersului societății.
7. Inchiderea adunării generale.

Dacă la adunarea generală nu se prezintă acționari în numărul prescris de art. 22 din statute, în 11 Mai 1930, ora 3 p. m., se va ține o nouă adunare generală care va lua hotărâri, oricare ar fi numărul acționarilor prezenți.

Sebeșul de jos, la 23 Martie 1930.

### DIRECȚIUNEA:

NB. La adunarea generală pot participa numai acei acționari, cari sânt trecuți în registrul societății ca acționari cu 6 luni înainte, și cari cel puțin cu o zi înainte de adunarea generală au depus la Cassa institutului acțiunile scrise pe numele lor, respective pe ale acelor care îi reprezintă împreună cu plenipotență (§ 17).

Activa		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1929.		Pasiva	
Cassa	1,532	Capital	105,000		
Marfă	38,000	Fond de rezervă	46,607		
Realități	70,000	Creditori	54,962		
Mobilier	11,621	Div. și tantiema neridicată	5,000		
Debitori	76,263	Fond de binefaceri	1,282		
Pierdere	15,435				
	212,851				212,851

Debit		Contul Profit și Pierdere.		Credit	
Interese	5,778	Venit la marfă	28,787		
Impozite	11,814	Pierdere	15,435		
Spese	6,680				
Salare	12,000				
Chirie	8,000				
	44,222				44,222

Sebeșul de jos, la 31 Decembrie 1929.

### DIRECȚIUNEA:

Iosif T. Roman m. p. Nicolae Roman m. p. Adam Stoica m. p. Vichentie Posa m. p.  
Ioan Doican m. p. Vasile Ritivoiu 113 m. p. Toma Fluceș m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele societății.

Sebeșul de jos, la 23 Martie 1930.

(25) 1-1

Toma Teodosie Roman m. p. Lazăr Faor m. p. Iosif Turcu m. p. Ioan A. Faor m. p.

Au apărut:

## Manuale de limba română

de E. HODOȘ

### I. Carte de citire și Gramatică

pentru clasa a 4-a secundară;

### II. Noțiuni de Stilistică și Poetică și Carte de citire

(pentru Istoria Literaturii); și

### III. Elemente de Ist. Literaturii

Se găsesc de vânzare la LIBRARIA ARHIDIECEZANĂ în Sibiu

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se pot procura următoarele **Albume de broderii și țesături românești**, de dna MINERVA SCHAFFER n. COSMA

Album de broderii și țesături rom. vol. II 600  
Caietul I Modele de cusături românești 25  
" II " " " " 40  
" III " " " " (8 foi) 80

Se pot trimite și prin poștă alăturând 10 lei spese de poștă.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană:

## Introducere în sfintele cărți ale Testamentului Vechiu

de Arhiepiscopul-Mitrofor Dr. VASILE TARNAVSCHI prof. titular la Facultatea de teologie din Cernăuți. Prețul Lei 400.—. La comanda se alătură Lei 20.— pentru spese postale.

A apărut:

## Povătuitorul Creștinului ort.

de Pr. Ioan Stefan Popescu

o minunată cântăcică de rugăciuni și povești despre cum trebuie să se poarte creștinul adevărat în biserică. Prețul leg. 40 Lei. Broș. 20, plus Lei 10 spese. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura cartea:

## DR. MIRON CRISTEA

Inalt Regent

## OMUL și FAPTELE

Contribuțiuni la studiul istoriei bisericii române ortodoxe contemporane

de

## ION RUSU ABRUDEANU

Volumul I

Prețul Lei 500.—, plus spese postale Lei 20.—. Suma se poate trimite prin mandat postal.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura:

## Confesiuni și Secte

studiu istoric-misionar

de

Arhiepiscopul

## Grigorie Leu Botoșăneanu

Prețul Lei 120.—, plus spese postale Lei 10.

*Pentru preoțime. Stofe bune, ieftine, speciale pentru reverenți, se găsesc de vânzare, în cantitate restrânsă, la Librăria Arhidiecezană, Sibiu. Doritorii sânt invitați a se adresa cu încredere și cât mai curând către Librăria noastră.*

In editura Sfintei Mănăstiri-Neamțu, a apărut

## Urmarea lui Isus Hristos

Ed. II-a. Prețul 35 lei

Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul, plus spesele de poștă Lei 10, prin mandat postal.

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se află de vânzare

## Introducerea în sfintele cărți ale

## Testamentului nou

de

Arhiepiscopul-Mitrofor

## Dr. VASILE GHEORGHIU

profesor titular al studiului biblic și al exegezei T. N. la facultatea de teologie din Chișinău

Prețul Lei 560.—, plus spese postale Lei 20.—

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate comanda

## ACAFTISTUL

Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și alte rugăciuni

legat foarte fin, în plus, cu copcii și aurit. Prețul de Lei 400.—

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se găsește de vânzare:

## Cartea de bucate

## POFTĂ BUNĂ,

de ZOTTI HODOȘ. *Partea I completă*, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Bănat. Conține:

In partea I A.: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Prețul 20 Lei;

In partea I B.: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulceturi, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Prețul: 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

A APĂRUT

## BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de

## Dr. NICOLAE BĂLAN

Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30.— + spese Lei 5.—. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat postal.

Citiți

## MEMORIILE

Arhiepiscopului și Mitropolitului Andrei Șaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustrațiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa. Se află la Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Prețul: 25 Lei

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

## Cântări funebreale

pentru cor de bărbați, de:

## Dumitru Cunțan

Prețul Lei 30, plus spesele postale Lei 12.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare cartea acum apărută

## Piccolo

a cunoscutei scriitoare, dna **Constanța HODOȘ**. Sânt 19 povestiri pline de farmec. Copiii le vor citi cu mare plăcere. Prețul 40 lei, și porto 12 lei trimis recomandat.